

Den Helder, 6 mei 2014

Inleiding

Op 14 april jl. kreeg ik als privépersoon een verzoek om financieel bij te dragen aan een communicatiemiddel voor een ernstig meervoudig gehandicapt meisje van ruim 3 jaar. Bij navraag is mij gebleken dat de ouders vorig jaar een beroep op de WMO hebben gedaan om deze voorziening aan te kunnen schaffen. Deze aanvraag is toen niet gehonoreerd.

De ouders zijn financieel niet in staat om zelf de uitgave te doen die nodig is voor dit communicatiemiddel, zoals mag blijken uit het recente verzoek dat zij aan mij en vele anderen hebben gericht. En hoewel dat dus overduidelijk blijkt, is dat voor toekenning van een voorziening vanuit de WMO niet echt relevant. Het gaat immers om de **noodzaak** van de voorziening.

Sinds er sprake is van een “kanteling” bij toekenning van voorzieningen uit de WMO is het uitgangspunt: “niet waar mensen recht op hebben, maar wat noodzakelijk is om sociaal te kunnen functioneren”.

Op 16 april jl. heb ik dit verzoek door gestuurd naar het college met de vraag om de ouders van dit kind vanuit de WMO te faciliteren om dit communicatiemiddel te ontwikkelen. Het gaat hierbij om een bedrag van ongeveer €1500.

De reden om hier nu mondelinge vragen over te stellen, is gelegen in het feit dat er al veel tijd verloren is gegaan. Communicatieve vaardigheden aanleren gaat het best als kinderen nog jong zijn, zeker in bovengenoemde situatie. Daarnaast is er tot op heden niet door het college gereageerd.

Dat leidt tot de volgende vragen:

- bent u met mij van mening dat communicatie noodzakelijk is om sociaal te kunnen functioneren;
- bent u met mij van mening dat gezien de aantoonbare noodzaak om te kunnen communiceren, juist ook voor meervoudig gehandicapte kinderen voldaan is aan de toekenningscriteria voor een voorziening vanuit de WMO;
- bent u bereid om ouders vanuit de WMO te faciliteren voor dit communicatiemiddel en op welke termijn?

Afhankelijk van uw beantwoording overweegt de ChristenUnie een motie in te dienen hieromtrent